31995R1239

REGULAMENTUL (CE) NR. 1239/95 AL COMISIEI
din 31 mai 1995
de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2100/94 al Consiliului privind procedura față de Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului din 27 iulie 1994, care instituie un regim de protecție comunitară a soiurilor de plante [1], în special articolul 114,

întrucât Regulamentul (CE) nr. 2100/94 (în continuare denumit „regulament de bază") stabilește un nou regim comunitar de protecție a soiurilor de plante valabil pe tot teritoriul Comunității;

întrucât acest regim trebuie pus în practică în mod eficient, de îndată ce va fi posibil, de către Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante, care este asistat, în scopul efectuării examinării tehnice a soiurilor de plante respective, de către oficiile de examinare, și care poate să solicite sprijinul agențiilor naționale pe care le-a mandatat în acest scop sau al unuia dintre serviciile sale proprii create în acest scop; întrucât pentru aceasta trebuie definite relațiile dintre Oficiu și serviciile sale proprii, oficiile de examinare și agențiile naționale;

întrucât deciziile Oficiului pot fi atacate în recurs, după o procedură ce urmează a fi stabilită, în fața camerei de recurs a Oficiului care trebuie înființată; întrucât Consiliul de administrație poate, dacă este cazul, să înființeze una sau mai multe camere de recurs suplimentare;

întrucât anumite dispoziții ale articolelor 23, 29, 34, 35, 36, 42, 45, 46, 49, 50, 58, 81, 85, 87, 88 și 100 din regulamentul de bază prevăd în mod explicit că trebuie sau se pot adopta reguli de aplicare detaliate; întrucât trebuie elaborate alte măsuri de aplicare detaliate, dacă se impun precizări;

întrucât intrarea în vigoare a unui transfer de protecție comunitară a soiurilor de plante sau a unui transfer de drept la o astfel de protecție trebuie stabilită în cadrul dispozițiilor care reglementează înscrierea în registre;

întrucât s-a consultat consiliul de administrație al Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante;

întrucât măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent de protecție a soiurilor de plante,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

PĂRȚI LA PROCEDURĂ, OFICIU ȘI OFICII DE EXAMINARE

CAPITOLUL I

PĂRȚI LA PROCEDURĂ

Articolul 1

Părți la procedură

(1) Pot fi părți la procedură în fața Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante, denumit în continuare „Oficiu", următoarele persoane:

(a) solicitantul care depune o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante;

(b) autorul unei obiecții, în sensul articolului 59 alineatul (2) din regulamentul de bază;

(c) titularul(ii) unei protecții comunitare a soiurilor de plante, denumit(ți) în continuare titular(i);

(d) orice persoană a cărei cerere sau reclamație constituie o condiție prealabilă pentru o decizie a Oficiului.

(2) Oficiul poate să autorizeze, la cerere scrisă, toate persoanele terțe la care nu se face referire în alineatul (1), dar care sunt avute în vedere în mod direct și individual, să intervină în calitate de părți la procedură.

(3) Toate persoanele fizice sau juridice, precum și toate organismele asimilate unei persoane juridice în temeiul legislației de care depinde aceasta, sunt considerate ca fiind „persoane" în sensul alineatelor (1) și (2).

Articolul 2

Desemnarea părților la procedură

(1) Orice parte la procedură se desemnează prin nume și adresă.

(2) În cazul persoanelor fizice, numele se înțelege în sensul numelui de familie și al prenumelor. În cazul persoanelor juridice, întreprinderilor sau societăților, numele corespunde denumirii oficiale a acestora.

[1] JO L 227, 1.9.1994, p. 1.

(3) Adresa cuprinde toate informațiile administrative utile, în special numele statului pe teritoriul căruia partea la procedură are domiciliul, sediul sau o reședință. Trebuie să se indice o singură adresă pentru fiecare dintre părțile la procedură; în cazul în care se menționează mai multe adrese, se ia în considerare numai adresa care figurează la prima poziție, cu excepția cazului în care partea la procedură are ca domiciliu una din celelalte adrese menționate.

(4) Atunci când una din părțile la procedură este o persoană juridică, aceasta se desemnează și prin numele și adresa persoanei fizice care este mandatarul său în temeiul legislației naționale aplicabile. Dispozițiile alineatului (2) se aplică *mutatis mutandis* acestei persoane fizice.

Oficiul poate acorda derogări de la obligația prevăzută în prima teză a primului paragraf.

(5) În cazul în care Comisia sau un stat membru sunt părți la procedură, aceasta sau acesta indică numele și adresa unui mandatar pentru toate procedurile la care sunt părți.

Articolul 3

Limbile folosite de părțile la procedură

(1) În cazul în care partea la procedură alege o limbă oficială a Comunităților pentru redactarea primului document pe care îl depune la Oficiu și pe care l-a semnat în acest sens, limba respectivă se folosește până când Oficiul ia o hotărâre definitivă asupra cererii.

(2) În cazul în care partea la procedură depune, după ce semnează în acest scop, un document redactat într-o altă limbă oficială a Comunităților decât cea folosită în temeiul alineatului (1), respectivul document este considerat ca parvenind Oficiului la data primirii traducerii lui, asigurată de către alte servicii. Oficiul poate acorda derogări de la această obligație.

(3) În cazul în care, pentru procedura orală, una dintre părțile la procedură folosește o altă limbă decât cea oficială a Comunităților Europene care este utilizată de către membrii competenți ai personalului Oficiului, de către alte părți la procedură sau de către toate părțile și pe care respectiva parte este obligată să o folosească, aceasta din urmă ia măsurile necesare pentru a asigura traducerea simultană în limba oficială. În lipsa traducerii, procedura orală poate avea loc în limbile utilizate de către membrii personalului Oficiului și de către celelalte părți la procedură.

Articolul 4

Limbile folosite în procedura orală și în anchetă

(1) Toate părțile la procedură, toți martorii și experții audiați în cadrul procedurii orale în scopul anchetei pot folosi una dintre limbile oficiale ale Comunităților Europene.

(2) În cazul în care se hotărăște trecerea la ancheta menționată în alineatul (1), la cererea uneia dintre părțile la procedură, părțile, martorii și experții care nu stăpânesc suficient una dintre limbile oficiale ale Comunităților Europene nu se audiază decât dacă partea care a formulat cererea ia măsurile necesare pentru a asigura traducerea în limbile folosite în comun de către toate părțile la procedură sau, în absența acestora, de către membrii personalului Oficiului.

Oficiul poate face derogări de la dispozițiile primului paragraf.

(3) Declarațiile făcute în cursul procedurii orale sau al anchetei de către personalul Oficiului, de către părțile la procedură, de către martori și experți într-una dintre limbile oficiale ale Comunităților Europene sunt consemnate în procesul-verbal în limba în care au fost făcute. Declarațiile făcute în orice altă limbă sunt consemnate în procesul-verbal în limba folosită de către membrii personalului Oficiului.

Articolul 5

Traducerea documentelor prezentate de către părțile la procedură

(1) În cazul în care o parte la procedură depune un document redactat într-o altă limbă decât una dintre limbile oficiale ale Comunităților Europene, Oficiul poate cere respectivei părți să prezinte o traducere în limba pe care trebuie s-o folosească sau care este folosită de către membrii personalului Oficiului.

(2) În cazul în care o parte la procedură prezintă sau trebuie să prezinte traducerea unui document, Oficiul poate să ceară prezentarea, într-un termen stabilit de el, a unui certificat care să ateste că traducerea este fidelă originalului.

(3) În cazul în care traducerea menționată la alineatul (1) și certificatul menționat la alineatul (2) nu sunt prezentate, se consideră că documentul original nu a fost depus la Oficiu.

CAPITOLUL II

OFICIUL

Secțiunea 1

Comitetele Oficiului

Articolul 6

Calificările membrilor comitetelor

(1) Comitetul sau comitetele menționate la articolul 35 alineatul (2) din regulamentul de bază sunt compuse exclusiv din tehnicieni sau din juriști, sau din tehnicieni și juriști, la alegerea președintelui Oficiului.

(2) Se consideră tehnician orice persoană titulară a unei diplome sau cu experiență recunoscută în botanică.

(3) Se consideră jurist orice persoană titulară a unei diplome în drept sau cu experiență recunoscută în materie de proprietate intelectuală sau de înregistrare a soiurilor de plante.

Articolul 7

Deciziile comitetelor

(1) În afară de deciziile luate în temeiul articolului 35 alineatul (2) din regulamentul de bază, comitetele se pronunță asupra următoarelor probleme:

— efectul nonsuspensiv al unei decizii, în conformitate cu articolul 67 alineatul (2) din regulamentul de bază;

— revizia prejudicială prevăzută în articolul 70 din regulamentul de bază;

— *restitutio in integrum* menționat în articolul 80 din regulamentul de bază;

— repartizarea cheltuielilor în temeiul articolului 85 alineatul (2) din regulamentul de bază și al articolului 75 din prezentul regulament.

(2) Comitetele iau decizii cu majoritate de voturi.

Articolul 8

Atribuțiile membrilor comitetelor

(1) În cadrul comitetelor se desemnează un raportor însărcinat să acționeze în numele comitetului respectiv.

(2) Raportorul exercită, între altele, următoarele atribuții:

(a) execută sarcinile prevăzute în articolul 25 din prezentul regulament și se asigură de predarea rapoartelor de către oficiile de examinare;

(b) asigură buna desfășurare a procedurii în cadrul Oficiului, mai ales prin semnalarea iregularităților care trebuie remediate de către partea la procedură și prin stabilirea de termene;

(c) conduce consultări riguroase și schimburi de informații cu părțile la procedură în cauză.

Articolul 9

Rolul președintelui

Președintele Oficiului supraveghează coerența hotărârilor luate de către Oficiu. Președintele stabilește, mai ales, condițiile care determină hotărârile privind obiecțiile prezentate în sensul articolului 59 din regulamentul de bază și deciziile prevăzute la articolele 61, 62, 63 sau 66 din regulamentul de bază.

Articolul 10

Consultări

În temeiul articolului 30 alineatul (4) din regulamentul de bază, membrii personalului Oficiului pot folosi în mod gratuit localul agențiilor naționale însărcinate cu anumite funcții administrative și al oficiilor de examinare, pentru a organiza consultări periodice cu părțile la procedură și cu persoane terțe.

Secțiunea 2

Camerele de recurs

Articolul 11

Camerele de recurs

(1) Se instituie o cameră de recurs competentă pentru a hotărî asupra recursurilor formulate împotriva deciziilor menționate în articolul 67 din regulamentul de bază. La propunerea Oficiului, consiliul de administrație poate, dacă este cazul, să înființeze camere de recurs suplimentare, caz în care sarcinile trebuie repartizate între camerele astfel create.

(2) Fiecare cameră de recurs este alcătuită din tehnicieni și din juriști. Articolul 6 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*. Președintele trebuie să fie jurist.

(3) Pentru fiecare cauză, președintele camerei de recurs desemnează, dintre membrii camerei, un raportor care va fi însărcinat să examineze recursul. Această examinare include ancheta, dacă este cazul.

(4) Camera de recurs ia decizii cu majoritatea voturilor membrilor săi.

Articolul 12

Grefele camerelor de recurs

(1) Președintele Oficiului creează o grefă pe lângă fiecare cameră de recurs. Membrii personalului Oficiului fac parte din aceasta numai dacă au luat parte la procedura care a dus la decizia atacată.

(2) Personalul grefei are cu precădere următoarele atribuții:

— să întocmească procesul-verbal al procedurii orale și al anchetei, în conformitate cu articolul 63 din prezentul regulament;

— să determine suma totală a cheltuielilor ce trebuie achitată în temeiul articolului 85 alineatul (5) din regulamentul de bază și al articolului 76 din prezentul regulament;

— să confirme, în conformitate cu articolul 77 din prezentul regulament, orice plată a cheltuielilor efectuată între părțile la procedură.

CAPITOLUL III

OFICII DE EXAMINARE

Articolul 13

Desemnarea unui oficiu de examinare în temeiul articolului 55 alineatul (1) din regulamentul de bază

(1) În cazul în care Consiliul de administrație încredințează responsabilitatea examinării tehnice unui organism competent al unui stat membru, președintele Oficiului notifică acest fapt la organismul respectiv, în continuare denumit „oficiu de examinare". Această atribuție intră în vigoare din ziua notificării ei de către președintele Oficiului. Prezenta dispoziție se aplică *mutatis mutandis* dacă atribuția conferită unui oficiu de examinare este retrasă, sub rezerva dispozițiilor articolului 15 alineatul (6) din prezentul regulament.

(2) Membrii personalului oficiului de examinare care participă la examinarea tehnică nu trebuie să folosească în scopuri neautorizate sau să divulge unei persoane neautorizate faptele, documentele și informațiile de care iau cunoștință în cursul examinării tehnice sau cu ocazia efectuării acesteia. Membrii personalului sunt supuși acestei obligații și după executarea examinării tehnice, după încetarea funcției sau după retragerea atribuției conferite oficiului de examinare.

(3) Dispozițiile din alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* materialului unui soi de plante pus la dispoziția oficiului de examinare de către solicitant.

(4) Oficiul controlează punerea în practică a dispozițiilor de la alineatele (2) și (3) și hotărăște asupra excluderii membrilor personalului oficiilor de examinare, în conformitate cu articolul 81 alineatul (2) din regulamentul de bază.

Articolul 14

Desemnarea unui oficiu de examinare în temeiul articolului 55 alineatul (2) din regulamentul de bază

(1) În cazul în care Oficiul hotărăște să încredințeze unui alt organism responsabilitatea examinării tehnice a soiurilor de plante, în conformitate cu articolul 55 alineatul (2) din regulamentul de bază, acesta transmite spre aprobare consiliului de administrație o notă în care se precizează motivele de ordin tehnic care au condus la alegerea acestui organism drept oficiu de examinare.

(2) În cazul în care Oficiul decide să înființeze un serviciu propriu însărcinat cu examinarea tehnică a soiurilor de plante, acesta transmite spre aprobare consiliului de administrație o notă în care se precizează motivele de ordin tehnic și economic care justifică înființarea și alegerea locului de instalare a serviciului menționat.

(3) În cazul în care consiliul de administrație a aprobat notele prevăzute în alineatele (1) și (2), președintele Oficiului poate, atunci când responsabilitatea examinării tehnice este încredințată unui organism în sensul alineatului (1), să notifice acestuia din urmă sau, atunci când această responsabilitate este încredințată unui serviciu al Oficiului, în conformitate cu alineatul (2), să publice un aviz în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*. Această atribuție nu poate fi retrasă decât cu acordul consiliului de administrație. Articolul 13 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis* membrilor personalului organismului menționat la alineatul (1).

Articolul 15

Condiții de formă privind desemnarea unui oficiu de examinare

(1) Atunci când responsabilitatea examinării tehnice este încredințată unui oficiu de examinare, între Oficiu și oficiul de examinare în cauză se încheie un acord scris, care prevede că acesta din urmă efectuează examenul tehnic al soiurilor de plante, în schimbul indemnizației prevăzute în articolul 58 din regulamentul de bază și plătite de către Oficiu. Când responsabilitatea examinării tehnice este încredințată unui serviciu al Oficiului, în conformitate cu articolul 14 alineatul (2), Oficiul aplică regulile interne privind metodele de lucru ale serviciului.

(2) Încheierea acordului scris are ca efect conferirea calității de acte ale Oficiului, care pot fi contestate de către terți, actelor întocmite sau pe cale de a fi întocmite, în conformitate cu termenii acordului, de către membrii personalului oficiului de examinare.

(3) În cazul în care oficiul de examinare hotărăște să ceară ajutor altor servicii tehnice calificate, în conformitate cu articolul 56 alineatul (3) din regulamentul de bază, trebuie ca în prealabil numele acestor servicii să figureze în acordul scris încheiat cu Oficiul. Articolul 81 alineatul (2) din regulamentul de bază și articolul 13 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis* membrilor personalului în cauză care trebuie să semneze un angajament scris de respectare a obligațiilor de confidențialitate.

(4) Plata indemnizației către oficiul de examinare se efectuează de către Oficiu până la data de 31 decembrie 1999 cel târziu, în limitele baremelor care trebuie să fie prevăzute în prezentul regulament, în conformitate cu condițiile definite în articolul 93 alineatul (1). Baremele astfel adoptate pot fi modificate doar după modificarea Regulamentului (CE) nr. 1238/95 al Comisiei [1] (taxe).

(5) Oficiul de examinare supune periodic atenției Oficiului o descriere amănunțită a costurilor legate de executarea examinării tehnice și de păstrarea probelor de referință necesare acestor examinări. În cazul stabilit în alineatul (3), oficiul de examinare remite separat Oficiului un raport de audit privind serviciile pentru care se cere sprijin.

[1] JO L 121, 1.6.95, p. 31.

(6) Retragerea atribuțiilor conferite unui oficiu de examinare produce efecte doar la data intrării în vigoare a rezilierii acordului scris menționat la alineatul (1).

TITLUL II

PROCEDURA ÎN FAȚA OFICIULUI

CAPITOLUL I

CEREREA DE PROTECȚIE COMUNITARĂ A SOIURILOR DE PLANTE

Secțiunea 1

Cerere

Articolul 16

Depunerea cererii

(1) Cererea pentru protecție comunitară a soiurilor de plante se depune în dublu exemplar la Oficiu sau în triplu exemplar la agențiile naționale sau la serviciile Oficiului menționate la articolul 39 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(2) Informațiile menționate în articolul 49 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază cuprind:

— informații care permit identificarea solicitantului și, dacă este cazul, a mandatarului acestuia;

— titulatura agenției naționale sau a serviciului Oficiului la care s-a depus cererea pentru protecție comunitară a soiurilor de plante;

— denumirea provizorie a soiului în cauză.

(3) Oficiul eliberează gratuit formularele următoare, care trebuie completate și semnate de către reclamant:

(a) un formular de cerere și un chestionar de ordin tehnic, în scopul depunerii cererii pentru protecție comunitară a soiurilor de plante;

(b) un formular destinat să transmită informația menționată la alineatul (2), în care sunt precizate urmările pe care le atrage orice omitere de a informa Oficiul.

Articolul 17

Recipisa cererii

(1) Atunci când o agenție națională mandatată în temeiul articolului 39 alineatul (4) din regulamentul de bază sau un serviciu al Oficiului înființat în temeiul aceleiași dispoziții primește o cerere, acesta transmite Oficiului, împreună cu cererea, în conformitate cu articolul 49 alineatul (2) din regulamentul de bază, o recipisă a cererii. Recipisa menționează numărul de dosar atribuit de către agenția națională, numărul de documente transmise și data primirii cererii de către agenția națională sau de către serviciul Oficiului. Agenția națională sau serviciul Oficiului remite solicitantului o copie a recipisei.

(2) Atunci când Oficiul primește o cerere direct de la reclamant sau prin intermediul unui serviciu al Oficiului sau al unei agenții naționale, Oficiul trebuie, sub rezerva altor dispoziții, să înscrie un număr de dosar și data primirii pe documentele care însoțesc cererea și să elibereze solicitantului o recipisă. Recipisa precizează numărul de dosar atribuit de către Oficiu, numărul de documente primite, data primirii la Oficiu și data de depunere în sensul articolului 51 din regulamentul de bază. Dacă cererea a fost depusă la o agenție națională sau la un serviciu al Oficiului, Oficiul transmite acestui organism o copie a recipisei.

(3) În cazul în care Oficiul primește o cerere depusă la o agenție națională sau la un serviciu al Oficiului după expirarea termenului de o lună de la depunerea acesteia de către solicitant, data depunerii în sensul articolului 51 din regulamentul de bază nu poate fi anterioară datei de primire la Oficiu, decât dacă Oficiul constată, pe baza unor probe suficiente, că solicitantul l-a informat în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de bază și cu articolul 16 alineatul (2) din prezentul regulament.

Articolul 18

Condiții enunțate în articolul 50 alineatul (1) din regulamentul de bază

(1) În cazul în care Oficiul constată că cererea nu îndeplinește condițiile enunțate în articolul 50 alineatul (1) din regulamentul de bază, îl informează pe reclamant despre lipsurile constatate, precizându-i că data primirii informațiilor necesare pentru a remedia aceste lipsuri va fi considerată drept dată a depunerii în sensul articolului 51 din regulamentul de bază.

(2) Condiția prevăzută în articolul 50 alineatul (1) litera (i) din regulamentul de bază se îndeplinește numai dacă cererea indică data și țara primei cesiuni, în sensul articolului 10 alineatul (1) din regulamentul de bază, sau, în cazul în care încă nu s-a făcut nici o cesiune, dacă cererea respectivă cuprinde o declarație care atestă absența cesiunii.

(3) Condiția enunțată în articolul 50 alineatul (1) litera (j) din regulamentul de bază este îndeplinită numai dacă în cerere sunt menționate data și țara în care a fost introdusă cererea anterioară pentru soiul la care se face referință, în măsura în care acestea sunt cunoscute solicitantului, atunci când cererea sus-menționată se referă la:

— acordarea unui drept de proprietate asupra soiului;

și

— recunoașterea oficială a soiului în scopul certificării și comercializării, care cuprinde o descriere oficială a soiului, făcută de către un stat membru sau de către un stat al Uniunii internaționale pentru protecția soiurilor de plante.

Articolul 19

Condiții enunțate la articolul 50 alineatul (2) din regulamentul de bază

(1) În cazul în care Oficiul constată că cererea nu este în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) ale acestui articol sau cu articolul 16 al prezentului regulament, acesta aplică dispozițiile articolului 17 alineatul (2), dar solicită ca reclamantul să remedieze lipsurile într-o limită de timp pe care o stabilește Oficiul. Dacă lipsurile nu sunt remediate în timpul stabilit, Oficiul respinge cererea în temeiul articolului 61 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de bază.

(2) Cererea cuprinde următoarele precizări:

(a) naționalitatea solicitantului, dacă este vorba despre o persoană fizică, desemnarea acestuia ca parte la procedură în sensul articolului 2 și, dacă solicitantul nu este și ameliorator, numele și adresa amelioratorului;

(b) numele latin al genului, speciei sau subspeciei de care aparține soiul, precum și numele său comun;

(c) expresia caracterelor soiului care îl disting, în opinia solicitantului, în mod clar de alte soiuri, respectivele soiuri putând fi numite drept soiuri de referință pentru testări;

(d) selecția, menținerea și reproducerea (multiplicarea) soiului; informațiile trebuie să se refere în special la:

— caracteristicile, denumirea soiului sau, în lipsa acesteia, denumirea provizorie, precum și cultura unuia sau a mai multor alte soiuri al căror material trebuie folosit în mod repetat pentru producerea soiului la care se face referință sau

— caracteristicile modificate genetic, dacă soiul la care se face referință este un organism modificat genetic, în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 90/220/CEE a Consiliului ([1]);

(e) regiunea și țara în care soiul a fost selecționat sau descoperit și dezvoltat;

(f) data și țara primei cesiuni a constituenților soiului sau a materialului recoltat al soiului, pentru a se aprecia noutatea soiului în sensul articolului 10 din regulamentul de bază sau o declarație atestând absența cesiunii, dacă nici o cesiune nu a avut loc;

(g) numele autorității la care cererile menționate la articolul 18 alineatul (3) au fost depuse și numărul de dosar ce le-a fost atribuit;

(h) drepturile de protecție națională a soiurilor de plante existente sau orice brevet care a fost acordat, pe teritoriul comunitar, pentru soiul în cauză.

(3) Oficiul poate solicita să i se prezinte, într-un termen pe care îl stabilește, toate informațiile și toate documentele necesare și, dacă este cazul, desenele sau fotografiile suficiente pentru a permite examinarea tehnică.

(4) Dacă soiul în cauză reprezintă un organism modificat genetic în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 90/220/CEE, Oficiul poate cere solicitantului să îi transmită o copie a consimțământului scris al autorităților competente atestând că examinarea tehnică a soiului în cauză, așa cum este prevăzută în articolele 55 și 56 din regulamentul de bază, nu prezintă nici un risc pentru mediul înconjurător, conform dispozițiilor directivei menționate anterior.

Articolul 20

Revendicarea dreptului de prioritate

În cazul în care solicitantul revendică un drept de prioritate sub forma unei cereri conforme cu articolul 52 alineatul (2) din regulamentul de bază, care nu este cea mai veche dintre cererile semnalate în conformitate cu articolul 18 alineatul (3) prima liniuță din prezentul regulament, Oficiul decide că numai cea mai veche dintre aceste cereri poate beneficia de o dată prioritară. Dacă avizul de primire eliberat de Oficiu menționează data depunerii unei cereri care nu este cea mai veche dintre cererile semnalate, data prioritară notificată este considerată drept nulă.

Articolul 21

Dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante pe durata procedurii

(1) În cazul în care în registrul de cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante este înscrisă o acțiune în revendicare intentată solicitantului, în temeiul articolului 98 alineatul (4) din regulamentul de bază, Oficiul poate suspenda procedura. Oficiul poate preciza data la care decide să continue procedura.

(2) În cazul în care asupra acțiunii în revendicare prevăzute în alineatul (1) a fost pronunțată o decizie finală sau dacă o hotărâre constatând că această acțiune a fost încheiată prin orice alt mijloc este înscrisă în registrul pentru protecție comunitară a soiurilor de

([1]) JO L 117, 8.5.1990, p. 15.

plante, Oficiul reia procedura. El poate relua procedura la o dată anterioară, dar nu înaintea datei stabilite în conformitate cu alineatul (1).

(3) În cazul în care dreptul de protecție comunitară a soiurilor de plante este transferat în folosul unei terțe persoane și dacă acest transfer produce efecte față de Oficiu, terța persoană în cauză poate să se substituie primului solicitant, sub rezerva informării Oficiului despre acest fapt, în termen de o lună de la data înregistrării deciziei finale în registrul de cereri pentru protecție comunitară a soiurilor de plante. Taxele datorate în conformitate cu articolul 83 din regulamentul de bază și plătite deja de către primul solicitant sunt considerate ca fiind achitate de către cel de al doilea solicitant.

Secțiunea 2

Executarea examinării tehnice

Articolul 22

Decizii privind principiile directoare

(1) Consiliul de administrație adoptă principiile directoare, la propunerea președintelui Oficiului. Data deciziei și denumirea soiurilor la care se referă sunt publicate în Buletinul Oficial prevăzut la articolul 87 din prezentul regulament.

(2) În lipsa unei decizii a consiliului de administrație, președintele Oficiului poate lua decizii provizorii în acest sens. Acestea încetează să producă efecte în ziua în care consiliul de administrație adoptă principiile directoare. Nici o examinare tehnică întreprinsă înainte de adoptarea principiilor directoare de către Consiliul de administrație nu este afectată de faptul că aceste principii se deosebesc de cele care au fost adoptate, cu titlu provizoriu, de către președintele Oficiului. Dacă împrejurările o justifică, Consiliul de administrație poate să ia o decizie diferită.

Articolul 23

Împuternicirea președintelui Oficiului

(1) Atunci când consiliul de administrație adoptă principiile directoare, acesta îl împuternicește pe președintele Oficiului să adauge unui soi caractere noi și denumirile acestora.

(2) În cazul în care președintele face uz de împuternicirea prevăzută la alineatul (1), articolul 22 alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 24

Informarea oficiilor de examinare de către Oficiu

În conformitate cu articolul 55 alineatul (3) din regulamentul de bază, Oficiul transmite oficiilor de examinare copii ale următoarelor documente referitoare la soi:

(a) formularul cererii, chestionarul de ordin tehnic și toate celelalte documente, predate de către solicitant, care conțin informații pentru efectuarea examinării tehnice;

(b) formularele completate de către solicitant în aplicarea articolului 86 din prezentul regulament;

(c) documentele referitoare la orice obiecție invocând drept motiv neîndeplinirea condițiilor enunțate la articolele 7, 8 și 9 din regulamentul de bază.

Articolul 25

Cooperarea între Oficiu și oficiile de examinare

Membrii personalului oficiilor de examinare, care sunt însărcinați cu examinarea tehnică, și raportorul desemnat în temeiul articolului 8 alineatul (1) din prezentul regulament trebuie să coopereze în timpul tuturor fazelor de efectuare a examinării tehnice. Cooperarea trebuie să cuprindă:

(a) controlul executării examinării tehnice, inclusiv inspectarea, de către raportor, a parcelelor experimentale și a metodelor de testare folosite;

(b) fără a se aduce atingere celorlalte investigații făcute de către Oficiu, comunicarea, de către oficiul de examinare, a informațiilor detaliate asupra tuturor comercializărilor anterioare ale soiului;

(c) prezentarea la Oficiu, de către oficiul de examinare, a rapoartelor intermediare privind fiecare perioadă de cultură.

Articolul 26

Condițiile de formă la care este supus raportul de examinare

(1) Raportul de examinare prevăzut în articolul 57 din regulamentul de bază trebuie să fie semnat de către membrul personalului oficiului de examinare responsabil cu examinarea tehnică și să precizeze că acesta este rezervat folosirii exclusive de către Oficiu, în temeiul articolului 57 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(2) Dispozițiile de la alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* tuturor rapoartelor intermediare care trebuie prezentate Oficiului. Oficiile de examinare transmit direct solicitantului un exemplar din fiecare raport intermediar.

Articolul 27

Alte rapoarte de examinare

(1) Oficiul poate considera drept bază suficientă de decizie un raport de examinare care prezintă rezultatele unei examinări tehnice executate sau în curs de executare în scop oficial într-un stat membru de către unul dintre oficiile competente pentru soiurile în cauză, conform articolului 55 alineatul (1) din regulamentul de bază, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

— materialul prezentat în scopul examinării tehnice corespunde criteriilor cantitative și calitative stabilite în conformitate cu articolul 55 alineatul (4) din regulamentul de bază;

— examinarea tehnică a fost efectuată în conformitate cu mandatul acordat de către consiliul de administrație în temeiul articolului 55 alineatul (1) din regulamentul de bază și cu respectarea principiilor directoare adoptate de către Consiliu sau a instrucțiunilor generale furnizate de către acesta, în temeiul articolului 56 alineatul (2) din regulamentul de bază și al articolelor 22 și 23 din prezentul regulament;

— Oficiul a avut prilejul de a controla efectuarea respectivei examinări tehnice;

— dacă raportul final nu este imediat disponibil, rapoartele intermediare referitoare la fiecare perioadă de cultură sunt prezentate Oficiului înaintea raportului de examinare.

(2) Atunci când Oficiul consideră că raportul de examinare menționat la alineatul (1) nu constituie o bază suficientă pentru o decizie, poate aplica procedura prevăzută în articolul 55 din regulamentul de bază, după consultarea solicitantului și a oficiului de examinare în cauză.

(3) Oficiul și toate oficiile soiurilor de plante competente dintr-un stat membru își acordă reciproc asistență, pe plan administrativ, transmițându-și, la cerere, rapoartele de examinare ale unui soi în scopul evaluării deosebirii, omogenității și stabilității respectivului soi. O sumă distinctă, care a făcut obiectul unui acord încheiat între oficiile în cauză pentru prezentarea unui astfel de raport de către cealaltă parte, este încasată de către Oficiu sau de către oficiul soiurilor de plante competent dintr-un stat membru.

Secțiunea 3

Denumirea soiului

Articolul 28

Propunerea de denumire a soiului

Propunerea de denumire a soiului se semnează și se depune în dublu exemplar la Oficiu sau în triplu exemplar dacă aceasta însoțește o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante depusă la agenția națională mandatată sau la serviciul Oficiului înființat în temeiului articolului 30 alineatul (4) din regulamentul de bază. Oficiul remite gratuit un formular de propunere de denumire a soiului.

Articolul 29

Examinarea propunerii

(1) În cazul în care la cererea pentru dreptul la protecție comunitară a soiurilor de plante nu este anexată o propunere sau dacă Oficiul nu poate aproba denumirea propusă pentru soiul în cauză, Oficiul îl informează imediat pe solicitant despre acest fapt, solicitând să îi prezinte, după caz, o propunere sau o nouă propunere și precizându-i urmările la care se expune dacă nu se conformează acestei exigențe.

(2) În cazul în care Oficiul constată, în ziua în care primește rezultatele examinării tehnice în conformitate cu articolul 57 alineatul (1) din regulamentul de bază, că solicitantul nu a prezentat nici o propunere de denumire a soiului, acesta respinge imediat cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante, în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) litera (c) din regulamentul de bază.

Articolul 30

Orientări în materie de denumire a soiului

Trebuie stabilite criterii uniforme și definitive, în cadrul orientărilor adoptate de către consiliul de administrație, pentru a se defini obstacolele care apar în cursul atribuirii unei denumiri generice unui soi de plante și care sunt enunțate în articolul 63 alineatele (3) și (4) din regulamentul de bază.

CAPITOLUL II

OBIECȚII

Articolul 31

Condiții de formă la care este supusă obiecția

(1) Obiecțiile menționate la articolul 59 din regulamentul de bază trebuie să conțină următoarele informații:

(a) numele solicitantului și numărul de dosar atribuit cererii împotriva căreia se formulează obiecția;

(b) desemnarea autorului obiecției în calitate de parte la procedură, în sensul articolului 2 din prezentul regulament;

(c) dacă autorul obiecției a desemnat un mandatar, numele și adresa acestuia din urmă;

(d) o declarație precizând motivele pe care se întemeiază obiecția, așa cum sunt acestea enunțate în articolul 59 alineatul (3) din regulamentul de bază, precum și faptele, elementele doveditoare și argumentele prezentate în sprijinul obiecției.

(2) Dacă sunt formulate mai multe obiecții împotriva aceleiași cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante, Oficiul le poate soluționa într-o singură procedură.

Articolul 32

Respingerea obiecției

(1) În cazul în care se constată că obiecția nu îndeplinește condițiile prevăzute în articolul 59 alineatele (1) și (3) din regulamentul de bază sau în articolul 31 alineatul (1) litera (d) din prezentul regulament sau că aceasta nu conține suficiente date de identificare a cererii împotriva căreia este formulată, Oficiul respinge obiecția ca fiind inadmisibilă, cu excepția cazului în care lipsurile sunt remediate în termenul stabilit de către Oficiu.

(2) În cazul în care se constată că obiecția nu îndeplinește celelalte condiții prevăzute de regulamentul de bază sau de prezentul regulament, Oficiul respinge obiecția ca fiind inadmisibilă, cu excepția cazului în care lipsurile sunt remediate înainte de expirarea termenului de prezentare a obiecțiilor.

CAPITOLUL III

MENȚINEREA PROTECȚIEI COMUNITARE A SOIURILOR DE PLANTE

Articolul 33

Obligațiile titularului în temeiul articolului 64 alineatul (3) din regulamentul de bază

(1) Titularul trebuie să permită inspectarea materialului soiului în cauză și a locului în care este conservată identitatea soiului, astfel încât să se poată primi informațiile necesare pentru a se aprecia dacă soiul continuă să existe în forma originală, în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(2) Titularul trebuie să păstreze documentația necesară pentru a permite să se verifice dacă au fost luate măsuri potrivite, în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din regulamentul de bază.

Articolul 34

Verificarea tehnică a soiului protejat

Fără a se aduce atingere dispozițiilor articolului 87 alineatul (4) din regulament, se procedează la verificarea tehnică a soiului, în conformitate cu principiile directoare care au fost riguros aplicate la acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante pentru soiul în cauză. Articolele 22, 24, 25, 26 și 27 din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis* Oficiului, oficiului de examinare și titularului.

Articolul 35

Alte materiale folosite pentru verificarea tehnică

Atunci când titularul prezintă materialul privind un soi de plante, în conformitate cu articolul 64 alineatul (3) din regulamentul de bază, oficiul de examinare poate, cu acordul Oficiului, să verifice materialul astfel prezentat confruntându-l cu un material confiscat fie în locurile unde acesta este produs de către titular sau cu consimțământul acestuia, fie în locurile în care este comercializat de către titular sau cu consimțământul acestuia, sau confiscat de către organele oficiale ale unui stat membru în cadrul exercitării competențelor acestora.

Articolul 36

Modificarea denumirii soiului

(1) În cazul în care numele soiului trebuie modificat în temeiul articolului 66 din regulamentul de bază, Oficiul îl informează pe titular despre rațiunile care motivează această modificare, stabilește termenul în care titularul trebuie să propună o denumire modificată și eligibilă a soiului, specificând că, în cazul nerespectării acestei exigențe, Oficiul, în conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, poate pronunța pierderea dreptului de protecție comunitară a soiurilor de plante acordat titularului. Titularul depune la Oficiu, în dublu exemplar, fiecare propunere de denumire modificată.

(2) În cazul în care Oficiul nu poate aproba propunerea de modificare a denumirii soiului, îl informează imediat pe titular despre acest fapt, stabilește un nou termen pentru prezentarea unei propuneri eligibile și face precizarea că, în cazul nerespectării acestei exigențe, Oficiul, în conformitate cu articolul 21 din regulamentul de bază, poate pronunța pierderea dreptului de protecție comunitară a soiurilor de plante acordat titularului.

(3) Articolele 31 și 32 se aplică *mutatis mutandis* oricărei obiecții formulate în temeiul articolului 66 alineatul (3) din regulamentul de bază.

CAPITOLUL IV

LICENȚE COMUNITARE DE EXPLOATARE ACORDATE DE CĂTRE OFICIU

Secțiunea 1

Licențe obligatorii de exploatare

Articolul 37

Cereri de licență de exploatare obligatorie

(1) Toate cererile de licență de exploatare obligatorie trebuie să cuprindă următoarele informații:

(a) desemnarea, ca părți la procedură, a solicitantului și a titularului soiului în cauză care se opune acordării unei licențe de exploatare;

(b) denumirea soiului și specia vegetală căreia îi aparțin(e) soiul sau soiurile în cauză;

(c) o propunere referitoare la tipul de acte acoperite de către licența de exploatare obligatorie;

(d) o declarație care să precizeze interesul public implicat, incluzându-se faptele, elementele justificative și argumentele prezentate în sprijinul respectivului interes public;

(e) în cazul în care o cerere este întocmită în temeiul articolului 29 alineatul (2) din regulamentul de bază, o propunere referitoare la categoria de persoane cărora le va fi acordată licența de exploatare obligatorie, arătând, dacă este cazul, condițiile particulare la care este supusă respectiva categorie de persoane.

(2) Toate cererile menționate în articolul 29 alineatele (1) sau (5) din regulamentul de bază trebuie însoțite de documente întocmite în sprijinul cererii de licență de exploatare contractuală înaintată titularului și respinsă.

(3) Cererea menționată în articolul 29 alineatul (2) din regulamentul de bază trebuie însoțită de documente întocmite în sprijinul cererilor de licență de exploatare contractuală înaintate titularului și respinse. În cazul în care cererea de licență de exploatare obligatorie este prezentată de către Comisie sau de către un stat membru, Oficiul poate, în caz de forță majoră, să le scutească de obligația prevăzută prin prezenta dispoziție.

(4) Se consideră respinse, în sensul alineatelor (2) și (3), toate cererile de licență de exploatare contractuală pentru care:

(a) titularul nu a dat nici un răspuns definitiv persoanei care solicită licența, într-un termen rezonabil;

(b) titularul a refuzat să acorde o licență de exploatare contractuală persoanei care solicită licența; sau

(c) titularul a propus persoanei care solicită licența o licență de exploatare contractuală cu condiții vădit abuzive, în special în ceea ce privește redevența care trebuie achitată sau condițiile în care trebuie achitată care sunt, în ansamblul lor, vădit abuzive.

Articolul 38

Examinarea cererii de licență de exploatare obligatorie

(1) În principiu, procedura orală și ancheta se desfășoară simultan, în cursul unei singure audieri.

(2) Nu se admite nici o solicitare de audiere suplimentară, exceptând cererile întemeiate pe fapte care s-au modificat în cursul audierii sau ulterior acesteia.

(3) Înainte de a adopta o decizie, Oficiul invită părțile la procedură să caute o cale de acord amiabil în vederea acordării unei licențe de exploatare contractuală. Dacă este cazul, Oficiul face o propunere de acord amiabil.

Articolul 39

Calitatea de titular al protecției comunitare a soiurilor de plante în timpul procedurii

(1) În cazul în care o acțiune în revendicare împotriva titularului intentată în temeiul articolului 98 alineatul (1) din regulamentul de bază este înscrisă în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante, Oficiul poate suspenda procedura de acordare a licenței de exploatare obligatorie. El nu poate relua procedura înainte de înscrierea în registrul menționat anterior a deciziei finale sau a unei hotărâri care constată că acțiunea în revendicare s-a încheiat prin orice alt mijloc.

(2) În caz de transfer al dreptului la protecție comunitară a soiurilor de plante care produce efecte față de Oficiu, noul titular devine parte la procedură, la cererea solicitantului și dacă cererea de licență de exploatare contractuală, pe care acesta a înaintat-o noului titular, nu a fost acceptată în termen de două luni de la primirea notificării prin care Oficiul l-a informat despre înscrierea numelui noului titular în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante. Cererea făcută de către solicitant trebuie însoțită de dovezi suficiente pentru stabilirea soiului pe care respectivul îl dorește și, dacă este cazul, pentru dovedirea demersurilor efectuate de noul titular ca răspuns la aceasta.

(3) În cazul în care o cerere este întocmită în temeiul articolului 29 alineatul (2) din regulamentul de bază, noul titular devine parte la procedură. Dispozițiile de la alineatul (1) nu se aplică.

Articolul 40

Conținutul deciziei privind cererea

Decizia scrisă este semnată de către președintele Oficiului și cuprinde următoarele informații:

(a) o declarație atestând că hotărârea este adoptată de către Oficiu;

(b) data deciziei;

(c) numele membrilor comitetului care au participat la procedură;

(d) numele părților la procedură și al mandatarilor acestora;

(e) răspunsul la avizul Consiliului de administrație;

(f) o listă de chestiuni asupra cărora Oficiul trebuie să se pronunțe;

(g) un rezumat al faptelor;

(h) motivarea deciziei;

(i) dispozitivul deciziei adoptate de către Oficiu; dacă este cazul, decizia precizează actele stipulate de licența de exploatare obligatorie, condițiile care o reglementează și categoria de persoane cărora le este acordată licența, incluzându-se, dacă este necesar, condițiile particulare pe care această categorie de persoane trebuie să le îndeplinească.

Articolul 41

Acordarea unei licențe de exploatare obligatorii

(1) Decizia de a acorda o licență de exploatare obligatorie trebuie să cuprindă o declarație definind interesul public implicat.

(2) Următoarele motive pot reprezenta un interes public:

(a) protecția vieții și sănătății umane și animale sau ocrotirea plantelor;

(b) necesitatea de a aproviziona piața cu material prezentând caracteristici determinate sau

(c) necesitatea de a continua încurajarea selecției constante a soiurilor ameliorate.

(3) Licența de exploatare obligatorie acordată nu este exclusivă.

(4) Licența de exploatare obligatorie nu poate fi cedată, cu excepția cazului în care aceasta este cedată concomitent cu partea întreprinderii care folosește licența sau, în cazul prevăzut în articolul 29 alineatul (5) din regulamentul de bază, când licența se acordă în același timp cu titlul de titular al protecției asupra unui soi esențial derivat.

Articolul 42

Condiții care trebuie îndeplinite de către persoana căreia i se acordă licența de exploatare obligatorie

(1) Fără a aduce atingere altor condiții enunțate în articolul 29 alineatul (3) din regulamentul de bază, persoana căreia i se acordă licența de exploatare obligatorie trebuie să dispună de resurse financiare și tehnice corespunzătoare pentru valorificarea licenței.

(2) Respectarea condițiilor stabilite prin licența de exploatare obligatorie și enunțate în decizia de acordare a licenței este considerată drept fapt în sensul articolului 29 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(3) Oficiul trebuie să supravegheze ca beneficiarul unei licențe de exploatare obligatorii să nu poată introduce nici o acțiune de încălcare a dreptului la protecție comunitară a soiurilor de plante, decât dacă titularul refuză sau omite să introducă o astfel de acțiune în decurs de două luni după ce a fost solicitat în acest scop.

Articolul 43

Categorii de persoane care îndeplinesc condiții particulare

(1) Toți beneficiarii unei licențe de exploatare obligatorii care își valorifică licența și se încadrează în categoria persoanelor care îndeplinesc condițiile particulare menționate în articolul 29 alineatul (2) din regulamentul de bază trebuie să își declare intenția la Oficiu și titularului, printr-o scrisoare recomandată cu confirmare de primire. Această declarație trebuie să conțină următoarele informații:

(a) numele și adresa beneficiarului licenței, respectând condițiile stabilite pentru părțile la procedură, în conformitate cu articolul 2 din prezentul regulament;

(b) o expunere a faptelor care îndeplinesc condițiile particulare;

(c) o listă cu actele care trebuie întocmite și

(d) asigurarea că beneficiarul dispune de resurse financiare corespunzătoare, precum și precizări asupra capacităților tehnice necesare folosirii licenței de exploatare obligatorii.

(2) La cerere, Oficiul înscrie beneficiarul în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante, dacă respectivul beneficiar îndeplinește condițiile la care este supusă declarația menționată la alineatul (1). Beneficiarul nu poate folosi licența de exploatare obligatorie înainte de a fi fost înscris în registru. Această înscriere este adusă la cunoștința beneficiarului și a titularului.

(3) Articolul 42 alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* oricărui beneficiar înscris în temeiul alineatului (2). Orice hotărâre luată în cadrul unei acțiuni de încălcare sau orice alt act care încheie o astfel de acțiune este opozabil terților înscriși deja în registru sau care vor fi înscriși ulterior.

(4) Beneficiarul înscris în temeiul alineatului (2) poate fi radiat din registru la sfârșitul primului an următor celui în care s-a acordat licența de exploatare obligatorie și în limita eventuală a duratei definite prin decizia de acordare, cu simpla motivație că, între timp, s-au schimbat condițiile particulare enunțate în decizia de acordare a unei licențe de exploatare obligatorii sau resursele financiare și tehnice, a căror dovadă a fost făcută în temeiul alineatului (2). Radierea este notificată beneficiarului înscris și titularului.

Secțiunea 2

Licența menționată la articolul 100 alineatul (2) din regulamentul de bază

Articolul 44

Licența menționată la articolul 100 alineatul (2) din regulamentul de bază

(1) Toate cererile de acordare a unei licențe contractuale neexclusive adresate unui nou titular, în temeiul articolului 100 alineatul (2) din regulamentul de bază, trebuie întocmite în termen de două luni de la data primirii notificării prin care Oficiul

înștiințează despre înscrierea numelui noului titular în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante, în cazul în care cererea este înaintată de către fostul titular, sau în termen de patru luni de la această dată, în cazul în care aceasta este înaintată de către beneficiarul unei licențe.

(2) Toate cererile de acordare a unei licențe în temeiul articolului 100 alineatul (2) din regulamentul de bază trebuie însoțite de documente prezentate în sprijinul unei cereri întocmite în conformitate cu alineatul (1) și care a fost respinsă. Prevederile articolului 37 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) și alineatul (4), ale articolului 38, articolului 39 alineatul (3), ale articolului 40, cu excepția literei (f) a respectivului articol, ale articolului 41 alineatele (3) și (4) și ale articolului 42 se aplică *mutatis mutandis*.

TITLUL III

PROCEDURA ÎN FAȚA CAMEREI DE RECURS

Articolul 45

Conținutul actelor de recurs

Actul de recurs cuprinde:

(a) desemnarea reclamantului în calitate de parte la procedura de recurs, în conformitate cu normele prevăzute la articolul 2;

(b) numărul de dosar al deciziei atacate și o declarație indicând gradul în care se cere modificarea sau anularea acesteia.

Articolul 46

Primirea actului de recurs

Atunci când Oficiul primește un act de recurs, îl înregistrează cu număr de înregistrare, precum și cu data primirii actului și îi notifică reclamantului data limită pentru comunicarea mijloacelor de recurs; părțile la procedura de recurs nu pot să se folosească de omisiunea acestei notificări.

Articolul 47

Participarea în calitate de parte la procedura de recurs

(1) Oficiul transmite neîntârziat părților la procedura de recurs care au participat la procedură în fața Oficiului o copie a actului de recurs înregistrat cu numărul dosarului de caz și data primirii lui.

(2) Părțile la procedură menționate în alineatul (1) pot interveni în calitate de părți la procedura de recurs în termen de două luni de la transmiterea unei copii a actului de recurs.

Articolul 48

Rolul Oficiului

(1) Serviciul Oficiului menționat în articolul 70 alineatul (1) din regulamentul de bază și președintele camerei de recurs iau, pe plan intern, măsurile necesare pentru examinarea cauzei de îndată ce aceasta a fost înaintată la camera de recurs; președintele îi alege pe ceilalți doi membri ai camerei în conformitate cu articolul 46 alineatul (2) din regulamentul de bază și numește un raportor, înainte de a-i fi trimisă cauza.

(2) Înainte de a trimite cauza la camera de recurs, serviciul Oficiului menționat la articolul 70 alineatul (1) din regulamentul de bază transmite neîntârziat fiecăreia dintre părțile la procedura de recurs copii ale documentelor primite de către celelalte părți la respectiva procedură.

(3) Președintele Oficiului supraveghează publicarea informațiilor menționate în articolul 89 din prezentul regulament înainte de a trimite cauza la camera de recurs.

Articolul 49

Respingerea recursului

(1) Dacă un recurs nu se conformează prevederilor articolelor 67, 68 și 69 din regulamentul de bază sau articolului 45 din prezentul regulament, camera de recurs notifică acest fapt reclamantului și îl invită să rectifice lipsurile constatate în termenul stabilit de către aceasta. Dacă recursul nu este rectificat în timpul stabilit, camera de recurs îl respinge ca inacceptabil.

(2) Dacă un recurs este formulat împotriva unei hotărâri a Oficiului care, de asemenea, face obiectul unui recurs direct menționat în articolul 74 din regulamentul de bază, camera de recurs îl trimite imediat, sub forma unui recurs direct, la Curtea de Justiție a Comunităților europene, cu acordul reclamantului; în cazul în care reclamantul nu este de acord, camera de recurs declară recursul inacceptabil. În cazul trimiterii unui recurs la Curtea de Justiție, acesta este considerat înaintat acesteia la data primirii lui de către Oficiu în sensul articolului 46 din prezentul regulament.

Articolul 50

Procedura orală

(1) După ce cazul a fost trimis la camera de recurs, președintele acesteia convoacă neîntârziat părțile la procedura de recurs la procedura orală, respectând condițiile stabilite la articolul 77 din regulamentul de bază și le atrage atenția asupra conținutului articolului 59 alineatul (2) din prezentul regulament.

(2) În principiu, procedura orală și ancheta se derulează simultan, în cursul unei singure ședințe de judecată.

(3) Toate cererile de ședințe suplimentare se resping, în afara cererilor întemeiate pe fapte care s-au modificat între timp.

Articolul 51

Examinarea recursului

În afara cazului în care se dă o dispoziție contrară, dispozițiile privind procedura în fața Oficiului sunt aplicabile *mutatis mutandis* procedurilor de recurs; în acest caz, prin „părți la procedură" se înțeleg părțile la procedura de recurs.

Articolul 52

Decizia asupra recursului

(1) Hotărârea asupra recursului este comunicată în scris părților la procedura de recurs în termen de trei luni de la închiderea procedurii orale.

(2) Decizia scrisă este semnată de către președintele camerei de recurs și de către raportorul numit în conformitate cu articolul 48 alineatul (1). Hotărârea conține următoarele informații:

(a) o declarație atestând că hotărârea a fost pronunțată de către camera de recurs;

(b) data pronunțării hotărârii;

(c) numele președintelui și ale celorlalți membri ai camerei de recurs care au luat parte la procedura de recurs;

(d) numele părților la procedura de recurs și ale mandatarilor acestora;

(e) o listă a problemelor asupra cărora camera de recurs a fost chemată să se pronunțe;

(f) un rezumat al faptelor;

(g) motivarea hotărârii;

(h) dispozitivul, care include, dacă este cazul, decizia referitoare la repartizarea cheltuielilor de judecată sau la rambursarea taxelor.

(3) Hotărârea scrisă a camerei de recurs indică dacă aceasta face obiectul unei alte căi de atac și precizează termenul în care trebuie formulat acest recurs. Părțile la procedură nu pot să se folosească de absența acestor indicații.

TITLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND PROCEDURA

CAPITOLUL I

HOTĂRÂRI, COMUNICĂRI ȘI DOCUMENTE

Articolul 53

Hotărâri

(1) Toate hotărârile Oficiului poartă semnătura și numele membrului personalului mandatat de către președintele Oficiului în temeiul articolului 35 din regulamentul de bază.

(2) Hotărârile luate în cadrul unei proceduri orale în fața Oficiului pot fi pronunțate verbal. Ele sunt apoi formulate în scris și notificate părților la procedură.

(3) În hotărârile Oficiului la care se poate face recurs în conformitate cu articolul 67 din regulamentul de bază, sau recurs direct în conformitate cu articolul 74 din regulamentul de bază, se menționează această posibilitate și se indică termenele care trebuie respectate. Părțile la procedură nu pot să se folosească de omisiunea acestor indicații.

(4) Erorile lingvistice, greșelile de transcriere și erorile vădite comise în hotărârile Oficiului trebuie rectificate.

Articolul 54

Certificatul de protecție comunitară a soiurilor de plante

(1) Atunci când acordă protecția comunitară soiurilor de plante, Oficiul eliberează un certificat atestând acordarea acestei protecții, concomitent cu aceasta.

(2) Certificatul care atestă protecția comunitară a soiurilor de plante se eliberează în limba oficială sau în limbile oficiale ale Comunităților alese de către titular.

(3) La cererea titularului, Oficiul poate elibera duplicatul unui certificat dacă se constată că originalul a fost pierdut sau distrus.

Articolul 55

Comunicări

În afara emiterii unei dispoziții contrare, toate comunicările Oficiului sau ale oficiilor de examinare trebuie să indice cel puțin numele membrului de personal competent.

Articolul 56

Dreptul de a fi audiat

(1) În cazul în care constată că pe baza cererii prezentate nu se poate lua nici o decizie, Oficiul aduce la cunoștința părții la procedura în cauză lipsurile constatate și îi solicită să le remedieze într-un termen stabilit de către Oficiu. Dacă lipsurile menționate nu sunt remediate în timpul dorit, Oficiul ia decizia în lipsa remedierilor respective.

(2) În cazul în care primește observații din partea unei părți la procedură, Oficiul le aduce la cunoștința celorlalte părți și solicită acestora din urmă, dacă crede de cuviință, să răspundă observațiilor într-un termen stabilit de către Oficiu. Dacă răspunsul nu îi parvine în termenul stabilit, odată termenul trecut, Oficiul nu ține seama de documentele primite.

Articolul 57

Documente depuse la dosar de către părțile la procedură

(1) Toate documentele depuse la dosar de către părțile la procedură se consideră primite la data primirii efective la sediul Oficiului, la sediul agenției naționale mandatate sau la sediul serviciului Oficiului înființat în conformitate cu articolul 30 alineatul (4) din regulamentul de bază.

(2) Cu excepția documentelor anexate, orice document depus la dosar de către părțile la procedură trebuie să fie semnat de către acestea sau de către mandatari.

(3) Cu acordul consiliului de administrație, Oficiul poate să autorizeze o parte la procedură să îi transmită documente prin telegraf, telex, prin fax sau prin orice alt mijloc de telecomunicație și poate supune utilizarea acestor documente unor anumite condiții.

(4) Dacă un document nu a fost semnat corect sau dacă autorizația menționată în alineatul (3) a fost acordată, partea la procedura în cauză este somată ca în termen de o lună să prezinte originalul documentului semnat în conformitate cu alineatul (2). Dacă acest document este prezentat în termenul stabilit, data primirii primului exemplar rămâne valabilă; în caz contrar, primul exemplar nu se consideră primit.

(5) Oficiul poate prelungi termenul prevăzut la alineatul (4) dacă partea la procedura în cauză nu poate depune documentul la dosar decât direct la sediul Oficiului. Termenul suplimentar nu poate depăși două săptămâni.

(6) Atunci când documentele trebuie aduse la cunoștința celorlalte părți la procedură, precum și a oficiului de examinare în cauză sau atunci când acestea se referă la mai multe cereri de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante sau a licenței de exploatare, la dosar trebuie depus un număr suficient de exemplare. Exemplarele lipsă se furnizează pe cheltuiala părții la procedura în cauză.

Articolul 58

Înscrisul

(1) Forța probantă a hotărârilor judecătorești sau a deciziilor, în formă scrisă, având autoritate de lucru judecat, altele decât hotărârile judecătorești sau deciziile pronunțate de către Oficiu, este considerată suficientă dacă este vorba despre fotocopii atestate ca fiind conforme cu originalul de către organul de jurisdicție sau de către autoritatea care a pronunțat hotărârea sau decizia.

(2) Alte înscrisuri prezentate ca probă de către părțile la procedură sunt considerate suficiente atunci când este vorba despre documente originale sau despre copii autentificate ale acestora.

CAPITOLUL II

PROCEDURA ORALĂ ȘI ANCHETA

Articolul 59

Convocarea la procedura orală

(1) Convocarea părților la procedura orală prevăzută în articolul 77 din regulamentul de bază le atrage acestora atenția asupra alineatului (2) din prezentul articol. Acesta prevede un termen de înfățișare de cel puțin o lună, în afara cazului în care părțile stabilesc împreună cu Oficiul un termen mai scurt.

(2) În cazul în care o parte la procedură, convocată potrivit legii la procedura orală înaintea Oficiului, nu se înfățișează, procedura poate fi urmată în absența acesteia.

Articolul 60

Ancheta prin Oficiu

(1) Atunci când trebuie să audieze părți la procedură, martori sau experți sau să procedeze la o descindere la fața locului, Oficiul emite în acest sens o decizie în care sunt enunțate măsurile de cercetare avute în vedere, faptele pertinente care trebuie dovedite, precum și ziua, ora și locul în care se va trece la respectiva anchetă. Dacă audierea martorilor și a experților a fost cerută de către una dintre părțile la procedură, decizia Oficiului stabilește termenul în care această parte trebuie să comunice respectivului Oficiu numele și adresa martorilor și ale experților pe care dorește să-i audieze.

(2) Convocarea adresată părților, martorilor și experților prevede un termen de înfățișare de cel puțin o lună, în afara cazului în care persoanele interesate și Oficiul se pun de acord asupra unui termen mai scurt. Convocarea cuprinde:

(a) un extras din decizia menționată la alineatul (1), care precizează ziua, ora și locul unde se trece la măsura de anchetă astfel dispusă, precum și faptele asupra cărora se audiază părțile, martorii și experții;

(b) desemnarea părților la procedură și indicarea drepturilor de care se pot folosi martorii și experții în temeiul dispozițiilor articolului 62 alineatele (2), (3) și (4);

(c) indicația că toate părțile la procedură, toți martorii și toți experții pot cere să fie audiați de către un organ de jurisdicție sau de către o autoritate competentă din țara lor de reședință, precum și somația de a înștiința Oficiul, într-un termen stabilit de către acesta, dacă sunt dispuși să se înfățișeze înaintea acestuia.

(3) Înainte de a putea fi audiate, toate părțile la procedură, toți martorii și toți experții sunt înștiințați de faptul că Oficiul poate cere unui organ de jurisdicție sau unei autorități competente din țara de reședință să îi audieze din nou sub jurământ sau sub o altă formă de constrângere.

(4) Părțile la procedură sunt informate asupra audierii unui martor sau a unui expert în fața unui organ de jurisdicție sau a unei autorități competente. Ele au dreptul de a asista și de a adresa întrebări părților la procedură, martorilor și experților în timpul depozițiilor acestora, prin intermediul autorităților sau în mod direct.

Articolul 61

Comisia de experți

(1) Oficiul decide forma în care sunt depuse rapoartele experților pe care îi numește.

(2) Mandatul expertului trebuie să cuprindă:

(a) o descriere exactă a misiunii sale;

(b) termenul care îi este fixat pentru a depune raportul de expertiză;

(c) desemnarea părților la procedură;

(d) indicarea drepturilor de care se poate folosi în temeiul prevederilor articolului 61 alineatele (2), (3) și (4).

(3) În scopul elaborării raportului expertului, Oficiul poate să solicite oficiului de examinare care a efectuat examinarea tehnică a soiului cercetat să pună la dispoziția expertului materialul necesar în conformitate cu indicațiile acestuia din urmă. Dacă este necesar, Oficiul poate, de asemenea, să someze părțile la procedură sau persoanele terțe să prezinte expertului acest material.

(4) Un exemplar din raportul scris și, dacă este cazul, o traducere a acestui raport se înmânează părților la procedură.

(5) Experții pot fi recuzați de către părțile la procedură. Articolul 48 alineatul (3) și articolul 81 alineatul (2) din regulamentul de bază se aplică *mutatis mutandis*.

(6) Articolul 13 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament se aplică, *mutatis mutandis*, experților numiți de către Oficiu. Când numește un expert, Oficiul îl informează pe acesta asupra caracterului confidențial al datelor cu care urmează să lucreze.

Articolul 62

Cheltuielile referitoare la anchetă

(1) Oficiul poate condiționa efectuarea anchetei de depunerea pe lângă numitul Oficiu de către partea care a cerut ancheta respectivă a unei sume al cărei cuantum total este stabilit de către Oficiu pe baza unei estimări a cheltuielilor.

(2) Martorii și experții convocați de către Oficiu, care se înfățișează înaintea acestuia, au dreptul la decontarea adecvată a cheltuielilor de deplasare și de ședere. Acestora li se poate acorda un avans pentru cheltuieli.

(3) Martorii care au dreptul la o decontare în temeiul alineatului (2) au, printre altele, dreptul la o indemnizație corespunzătoare pentru a compensa lipsa de câștig, iar experții au dreptul, cu excepția cazului în care fac parte din personalul oficiilor de examinare, la onorarii pentru plata muncii prestate. Aceste indemnizații sau onorarii sunt plătite martorilor după efectuarea anchetei, iar experților după ce și-au îndeplinit misiunea.

(4) Plata sumelor datorate în temeiul alineatelor (2) și (3) se face de către Oficiu în conformitate cu modalitățile și baremele care figurează în anexă.

Articolul 63

Procesul-verbal al procedurii orale și al anchetei

(1) Procedura orală și ancheta sunt consemnate într-un proces-verbal care conține esența procedurii orale și a anchetei, declarațiile relevante ale părților la procedură și depozițiile respectivelor părți, ale martorilor și ale experților, precum și rezultatul eventualelor descinderi la fața locului.

(2) Procesul-verbal al depoziției unui martor, expert sau a unei părți la procedură îi este citit acestuia/acesteia sau îi este prezentat spre luare la cunoștință. În procesul-verbal se face mențiunea că această formalitate a fost îndeplinită și că procesul-verbal a fost aprobat de către autorul depoziției. În cazul în care autorul nu îl aprobă, se ia notă de obiecțiile sale.

(3) Procesul-verbal este semnat de către agentul care l-a întocmit și de către agentul care a condus procedura orală sau ancheta.

(4) Părțile la procedură primesc o copie a procesului-verbal și, dacă este cazul, o traducere a acestuia.

CAPITOLUL III

NOTIFICĂRI

Articolul 64

Dispoziții generale privind notificările

(1) În cadrul procedurilor care au loc în fața Oficiului, documentele care trebuie prezentate unei părți la procedură i se înmânează în formă originală, în cazul certificatului de protecție comunitară, sau a unei copii a documentului original autentificate de către Oficiu, în celelalte cazuri. Această autentificare nu este necesară pentru copiile documentelor întocmite de către celelalte părți la procedură.

(2) În cazul în care una sau mai multe părți la procedură au desemnat un mandatar, notificarea este adresată mandatarului în conformitate cu dispozițiile alineatului (1).

(3) Notificarea se face:

(a) pe cale poștală, în conformitate cu articolul 65;

(b) prin înmânare, în conformitate cu articolul 66 sau

(c) prin publicare, în conformitate cu articolul 67.

Articolul 65

Notificarea pe cale poștală

(1) Documentele sau copiile documentelor referitoare la acțiuni pentru care articolul 79 din regulamentul de bază prevede din oficiu o înștiințare se notifică prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2) Notificările către destinatarii care nu au domiciliu, sediu sau reședință în Comunitate și care nu au desemnat un mandatar în conformitate cu articolul 82 din regulamentul de bază sunt făcute de Oficiu prin expedierea prin poștă a documentelor, în plic obișnuit, la ultima adresă cunoscută a destinatarului. Notificarea este considerată făcută la expedierea ei prin poștă, chiar dacă scrisoarea este înapoiată expeditorului întrucât nu a putut fi înmânată destinatarului acesteia.

(3) În cazul în care notificarea se face prin scrisoare recomandată cu sau fără confirmare de primire, aceasta este considerată înmânată destinatarului în a zecea zi de la trimiterea prin poștă, în afară de cazul în care scrisoarea nu i-a parvenit sau i-a parvenit acestuia numai la o dată ulterioară; în cazul unei contestații, Oficiului îi revine sarcina de a stabili dacă scrisoarea a ajuns la destinație sau, dacă este cazul, data primirii acesteia de către destinatar.

(4) Notificarea prin scrisoare recomandată cu sau fără confirmare de primire este considerată făcută, chiar dacă destinatarul refuză scrisoarea sau refuză să confirme primirea.

(5) Dreptul statului pe teritoriul căruia se face notificarea se aplică aspectelor notificării pe cale poștală care nu sunt prevăzute în alineatele (1), (2) (3) și (4).

Articolul 66

Notificarea prin înmânare

Înștiințarea oficială poate fi făcută în localul Oficiului prin înmânare directă la destinatar a documentului, cu confirmarea de primire a acestuia. Înștiințarea este considerată făcută chiar dacă destinatarul refuză să accepte documentul sau să confirme primirea acestuia.

Articolul 67

Notificarea prin publicare

În cazul în care adresa destinatarului nu poate fi stabilită sau dacă notificarea prevăzută în articolul 65 alineatul (1) nu a putut fi făcută, nici după o a doua tentativă din partea Oficiului, notificarea se face prin publicare într-un periodic menționat în articolul 89 din regulamentul de bază. Președintele Oficiului stabilește modalitățile publicării.

Articolul 68

Vicii de notificare

În cazul în care Oficiul nu este în măsură să probeze că documentul parvenit destinatarului a fost notificat corespunzător sau dacă dispozițiile referitoare la notificare nu au fost respectate, documentul este considerat notificat la o dată pe care Oficiul o fixează ca dată a primirii.

CAPITOLUL IV

TERMENE ȘI ÎNTRERUPERI DE INSTANȚĂ

Articolul 69

Stabilirea termenelor

(1) Toate termenele se exprimă în ani, luni, săptămâni și zile.

(2) Toate termenele încep din ziua următoare datei evenimentului pentru care se stabilește termenul, indiferent că este vorba de un act sau de expirarea unui termen anterior. În cazul în care există dispoziții contrare, atunci când actul în cauză este o notificare, primirea documentului notificat reprezintă momentul de la care începe să curgă termenul.

(3) Fără a se aduce atingere dispozițiilor alineatului (2), termenul începe să curgă din a cincisprezecea zi care urmează zilei de publicare a actului pentru care se stabilește, indiferent că acțiunea este o notificare prin publicare prevăzută în articolul 67, o decizie a Oficiului care nu a fost notificată persoanei în cauză sau orice acțiune a unei părți la procedură care trebuie să facă obiectul unei publicări.

(4) Atunci când un termen este exprimat în unul sau mai mulți ani, el expiră în anul care trebuie considerat, în aceeași lună și aceeași zi în care a avut loc evenimentul în cauză; cu toate acestea, dacă luna luată în considerare nu conține data respectivă, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

(5) Atunci când se calculează pentru una sau mai multe luni, un termen expiră în luna care trebuie considerată, în ziua care cade în aceeași dată cu ziua în care a avut loc evenimentul în cauză; cu toate acestea, dacă luna considerată nu conține data respectivă, termenul expiră în ultima zi a acelei luni.

(6) Atunci când se calculează pentru una sau mai multe săptămâni, un termen expiră în săptămâna care trebuie considerată, în ziua care cade în aceeași dată cu ziua în care a avut loc evenimentul în cauză.

Articolul 70

Durata termenului

Atunci când regulamentul de bază sau prezentul regulament prevede un termen stabilit de către Oficiu, acest termen nu poate fi mai scurt de o lună sau mai lung de trei luni. În cazuri particulare termenul poate fi prelungit până la șase luni, în urma unei cereri prezentate înainte de expirarea acestuia.

Articolul 71

Prelungirea termenelor

(1) În cazul în care un termen expiră într-o zi în care nu pot fi depuse documente la Oficiu sau într-o zi în care la sediul acestuia nu se distribuie corespondența obișnuită, din alte motive decât cele prevăzute la alineatul (2), termenul se amână până în prima zi imediat următoare celei în care documentele pot fi depuse și în care se distribuie corespondența obișnuită. Zilele menționate în prima teză sunt stabilite și comunicate de către președintele Oficiului înainte de începutul fiecărui an civil.

(2) În cazul în care un termen expiră într-o zi în care are loc o întrerupere generală a distribuirii poștei într-un stat membru sau între un stat membru și Oficiu sau într-o zi perturbată din cauza acestei întreruperi, termenul se prelungește până în prima zi următoare sfârșitului acestei perioade de întrerupere sau de perturbare pentru părțile la procedură care au domiciliul, sediul sau reședința în respectivul stat sau care au desemnat mandatari având sediu în respectivul stat. În cazul în care statul în cauză este statul în care se află sediul Oficiului, prezenta dispoziție se aplică tuturor părților la procedură. Durata acestei perioade de întrerupere sau de perturbare este stabilită și comunicată de către președintele Oficiului.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică *mutatis mutandis* agențiilor naționale mandatate și serviciilor Oficiului înființate în conformitate cu articolul 30 alineatul (4) din regulamentul de bază, precum și oficiilor de examinare.

Articolul 72

Întreruperea procedurii

(1) Procedura în fața Oficiului este întreruptă:

(a) în caz de deces sau de incapacitate a solicitantului sau a titularului unei protecții comunitare a soiurilor de plante, a solicitantului unei licențe de exploatare acordate de către Oficiu sau a persoanei abilitate să beneficieze de această licență de exploatare, sau a mandatarului uneia dintre părțile la procedură;

(b) în cazul în care, din cauza unei acțiuni angajate împotriva bunurilor sale, una dintre persoane este împiedicată, din motive juridice, să urmeze procedura în fața Oficiului.

(2) După înscrierea în registrul corespunzător a datelor necesare referitoare la identitatea persoanei îndreptățite să urmeze procedura în calitate de parte la procedură sau de mandatar, Oficiul comunică persoanei respective, precum și celorlalte părți la procedură, că aceasta va fi reluată la expirarea termenului stabilit de către Oficiu.

(3) Termenul în curs reîncepe să curgă din ziua reluării procedurii.

(4) Întreruperea procedurii nu împiedică continuarea examinării sau a verificării tehnice a soiului în cauză efectuate de către un oficiu de examinare, dacă taxele datorate pentru acest scop au fost plătite Oficiului.

CAPITOLUL V

MANDATARI

Articolul 73

Desemnarea mandatarului

(1) Toate desemnările de mandatari se comunică Oficiului. Comunicarea menționează numele și adresa mandatarului; articolul 2 alineatele (2) și (3) din prezentul regulament se aplică *mutatis mutandis*.

(2) Fără a aduce atingere articolului 2 alineatul (4) din prezentul regulament, comunicarea prevăzută în alineatul (1) indică, de asemenea, orice raport de subordonare între mandatar și partea la procedură. Un angajat al unei părți la procedură nu poate fi desemnat drept mandatar în sensul articolului 82 din regulamentul de bază.

(3) În caz de nerespectare a dispozițiilor din alineatele (1) și (2), comunicarea este considerată neprimită.

(4) Un mandatar al cărui mandat încetează își păstrează calitatea de mandatar până când încheierea mandatului său se notifică la Oficiu. Cu toate acestea, sub rezerva unor clauze contrare ale mandatului, pentru Oficiu mandatul încetează în caz de deces al mandantului.

(5) Dacă mai multe părți la procedură acționând în comun nu au notificat la Oficiu desemnarea unui mandatar, prima parte la procedură numită într-o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante, într-o licență de exploatare sau într-un act de opoziție este considerată mandatar al celeilalte sau al celorlalte părți la procedură.

Articolul 74

Acreditarea mandatarilor

(1) Atunci când desemnarea unui mandatar este comunicată la Oficiu, acreditarea necesară semnată în acest scop este înaintată spre a fi depusă la dosar în termenul stabilit de către Oficiu, în afara cazului în care există vreo decizie contrară. În cazul în care acreditarea nu este depusă în termenul stabilit, actele procedurale efectuate de către mandatar sunt considerate nule.

(2) Acreditarea se poate referi la una sau mai multe proceduri și trebuie prezentată într-un număr corespunzător de exemplare. Se poate depune o acreditare generală abilitând un mandatar să reprezinte persoana care îl mandatează în toate procedurile care o privesc pe aceasta din urmă. Documentul care materializează această acreditare generală poate fi depus într-un singur exemplar.

(3) Președintele Oficiului poate defini conținutul acreditărilor, inclusiv al acreditării generale menționate în alineatul (2), și poate remite gratuit celor interesați formularele acestor acreditări.

CAPITOLUL VI

REPARTIZAREA ȘI DETERMINAREA COSTURILOR

Articolul 75

Repartizarea costurilor

(1) Problema repartizării costurilor trebuie rezolvată printr-o hotărâre pronunțată cu privire la cererea de revocare sau de anulare a unei protecții comunitare a soiurilor de plante sau printr-o decizie privind recursul.

(2) În caz de repartizare a costurilor în temeiul articolului 85 alineatul (1) din regulamentul de bază, Oficiul indică această repartizare în motivele deciziei privind cererea de revocare sau de anulare a unei protecții comunitare a soiurilor de plante sau ale deciziei privind recursul. Părțile la procedură nu pot să se folosească de omisiunea acestei indicații.

Articolul 76

Determinarea cheltuielilor

(1) O cerere pentru determinarea cheltuielilor poate fi admisă numai dacă se întemeiază pe o decizie emisă și, în cazul în care această decizie a făcut obiectul unui recurs, pe o decizie a camerei de recurs. La cerere trebuie să se anexeze o descriere a cheltuielilor însoțită de documentele justificative.

(2) Cheltuielile pot fi determinate imediat ce s-a stabilit credibilitatea lor.

(3) Atunci când o parte la procedură suportă cheltuielile prezentate de către altă parte, ea nu este obligată să deconteze alte cheltuieli în afara celor menționate la alineatul (4). Dacă partea care obține câștig de cauză este reprezentată prin mai mult de un consilier, avocat sau alt reprezentant, partea care pierde suportă cheltuielile prevăzute în alineatul (4) numai pentru una dintre aceste persoane.

(4) Cheltuielile esențiale în derularea unei proceduri cuprind:

(a) cheltuieli legate de martori și experți, plătite de către Oficiu acestora din urmă;

(b) cheltuieli de deplasare și de ședere prezentate de către partea la procedură și de către un consilier, de către un avocat sau de către orice alt mandatar al acestei părți în fața Oficiului, în limitele baremelor care se aplică martorilor și experților și care figurează în anexă;

(c) remunerația unui consilier, avocat sau orice alt reprezentant desemnat ca mandatar al unei părți la procedură în fața Oficiului, în limitele baremelor care figurează în anexă.

Articolul 77

Achitarea cheltuielilor

În caz de achitare a cheltuielilor în sensul articolului 85 alineatul (4) din regulamentul de bază, Oficiul confirmă această achitare printr-o comunicare adresată părților la procedură menționate. Dacă această comunicare confirmă existența unui acord asupra sumei totale a cheltuielilor ce urmează a fi achitată, o cerere de determinare a cheltuielilor este inacceptabilă.

TITLUL V

PUBLICITATE

CAPITOLUL I

REGISTRE, INSPECȚIE PUBLICĂ ȘI PUBLICĂRI

Secțiunea 1

Registre

Articolul 78

Înscrierea în registre a datelor privind procedurile și protecția comunitară a soiurilor de plante

(1) „Alte detalii" menționate la articolul 87 alineatul (3) din regulamentul de bază, înscrise în Registrul cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante, reprezintă:

(a) data publicării, dacă această publicare este un eveniment care trebuie luat în considerare pentru calculul unui termen;

(b) opozițiile formulate precum și data la care acestea au fost formulate, numele și adresa persoanei care a făcut opoziție și a mandatarului acesteia;

(c) datele referitoare la dreptul de prioritate (data cererii anterioare și statul unde aceasta a fost înaintată);

(d) acțiunile angajate în temeiul revendicărilor menționate la articolul 98 alineatul (4) și la articolul 99 din regulamentul de bază și referitoare la dreptul de protecție comunitară a soiurilor de plante, precum și deciziile finale și hotărârile care încheie prin orice alt mijloc aceste acțiuni.

(2) „Alte detalii" menționate în articolul 87 alineatul (3) din regulamentul de bază, înscrise, la cerere, în Registrul de protecție comunitară a soiurilor de plante, reprezintă:

(a) instituirea unei siguranțe reale sau a unui drept real întemeiat pe un titlu de protecție comunitară a soiurilor de plante;

(b) acțiunile angajate în temeiul revendicărilor menționate în articolele 98 alineatele (1) și (2) și în articolul 99 din regulamentul de bază care se referă la dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante, precum și deciziile care au autoritate de lucru judecat și deciziile care încheie prin orice alt mijloc aceste acțiuni.

(3) Președintele Oficiului stabilește modalitățile de înscriere a acestor date și poate să decidă asupra înscrierii unor detalii suplimentare în registru în scopul gestionării Oficiului.

Articolul 79

Înscrierea unui transfer al unei protecții comunitare a soiurilor de plante

(1) Transferul unui drept la protecția comunitară a soiurilor de plante se înscrie în Registrul protecției comunitare a soiurilor de plante la prezentarea unui înscris al documentului de transfer, a unor documente oficiale care confirmă transferul sau a unor extrase din acest act sau din aceste documente, suficiente pentru a constata transferul. Oficiul păstrează la dosar câte un exemplar din aceste documente.

(2) Înscrierea unui transfer nu poate fi respinsă decât în caz de nerespectare a condițiilor stabilite la alineatul (1) și în articolul 23 din regulamentul de bază.

(3) Alineatele (1) și (2) se aplică oricărui transfer al calității de titular al dreptului de protecție comunitară a soiurilor de plante pentru care s-a înregistrat o cerere în Registrul de cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante. Orice referire la Registrul protecției comunitare a soiurilor de plante este înțeleasă ca referire la Registrul cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante.

Articolul 80

Condițiile de înscriere în registru

Fără a se aduce atingere celorlalte dispoziții din regulamentul de bază sau din prezentul regulament, orice persoană interesată poate înainta o cerere de înscriere în registre sau de radiere a unei înscrieri din registre. Această cerere este prezentată în scris și este însoțită de documente justificative.

Articolul 81

Condițiile de înscriere în registru în cazuri particulare

(1) În cazul în care o protecție comunitară a soiurilor de plante, cerută sau acordată, este implicată într-o procedură de lichidare judiciară sau într-o procedură similară, la cererea autorității naționale competente această situație va face obiectul unei înscrieri gratuite în Registrul protecției comunitare a soiurilor de plante. La fel, această înscriere se radiază gratuit la cererea autorității naționale competente.

(2) Alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* acțiunilor angajate în baza revendicărilor menționate în articolele 98 și 99 din

regulamentul de bază, precum și deciziilor definitive și deciziilor punând capăt, prin orice alt mijloc, acestor acțiuni.

(3) În caz de identificare a soiurilor ca fiind soiuri inițiale și soiuri esențial derivate, părțile la procedură pot prezenta o cerere de înscriere comună sau individuală. Dacă o singură parte la procedură prezintă o cerere de înscriere, aceasta va fi însoțită, în locul cererii celeilalte părți la procedură, de un înscris suficient al actelor prevăzute în articolul 87 alineatul (2) litera (h) din regulamentul de bază.

(4) Cererile de înscriere a licențelor de exploatare contractuală exclusive sau de instituire a siguranței reale sau de drepturi reale întemeiate pe un titlu de protecție comunitară a soiurilor de plante trebuie să fie însoțite de înscrisuri suficiente.

Articolul 82

Inspecția publică a registrelor

(1) Registrele pot fi consultate la sediul Oficiului.

(2) Se pot elibera extrase din registre la cererea tuturor persoanelor interesate, contra unei taxe administrative.

(3) Președintele Oficiului poate organiza o inspecție publică la sediile agențiilor naționale mandatate sau ale serviciilor Oficiului înființate în conformitate cu articolul 30 alineatul (4) din regulamentul de bază.

Secțiunea 2

Păstrarea documentelor, examinarea publică a documentelor și a probelor de cultură

Articolul 83

Păstrarea dosarelor

(1) Documentele referitoare la o procedură sunt păstrate în dosare purtând numărul procedurii. Fac excepție documentele privind excluderile sau obiecțiile ridicate față de membrii camerei de recurs și față de membrii personalului Oficiului sau ai oficiului de examinare în cauză, care sunt păstrate separat.

(2) Oficiul păstrează un exemplar al dosarului menționat la alineatul (1) (exemplar de dosar) care este considerat exemplar autentic și complet al dosarului. Oficiile de examinare pot păstra un exemplar al documentelor referitoare la procedură (exemplarul oficiului de examinare), dar eliberează oricând originalele de care nu dispune Oficiul.

(3) Președintele Oficiului stabilește detaliile formei dosarelor păstrate.

Articolul 84

Examinarea documentelor

(1) Cererile de examinare a documentelor se adresează în scris Oficiului.

(2) Examinarea documentelor se face la sediul Oficiului. Cu toate acestea, ea poate avea loc, la cerere, la sediile agențiilor naționale mandatate sau ale serviciilor Oficiului înființate în temeiul articolului 30 alineatul (4) din regulamentul de bază, pe teritoriul statului membru unde autorul cererii își are domiciliul, sediul sau reședința.

(3) În scopul examinării, Oficiul eliberează, la cerere, copii ale documentelor. Eliberarea acestor copii poate atrage plata unei taxe distincte. De asemenea, examinarea poate, la cerere, să ia forma scrisă a unei comunicări de informații extrase din documentele în cauză. Cu toate acestea, Oficiul poate să invite persoana interesată să consulte personal documentele integrale dacă consideră că este potrivit, ținându-se seama de cantitatea informațiilor ce trebuie furnizate.

Articolul 85

Examinarea probelor de cultură

(1) Cererile de examinare a probelor de cultură sunt adresate în scris către Oficiu. Cu consimțământul acestuia, oficiul de examinare face demersurile necesare pentru a permite accesul la parcelele experimentale.

(2) Fără a se aduce atingere articolului 88 alineatul (3) din regulamentul de bază, dispozițiile prezentului regulament nu se opun deschiderii pentru public a parcelelor experimentale, cu condiția ca toate soiurile cultivate să fie protejate de un cod, ca oficiul de examinare responsabil să ia măsurile potrivite, aprobate de Oficiu, pentru a împiedica orice furt de material și să fie luate toate măsurile necesare pentru a proteja drepturile solicitantului sau ale titularului dreptului la protecția comunitară a soiurilor de plante.

(3) Președintele Oficiului poate să stabilească modalitățile de procedură referitoare la examinarea probelor de cultură și să organizeze un control al măsurilor de securitate care trebuie luate în conformitate cu alineatul (2).

Articolul 86

Informații confidențiale

Pentru a proteja caracterul confidențial al informațiilor furnizate, Oficiul pune gratuit la dispoziția solicitantului de protecție comunitară a soiurilor de plante formulare care permit acestuia din urmă să ceară un tratament confidențial al datelor referitoare la componentele menționate în articolul 88 alineatul (3) din regulamentul de bază.

Secțiunea 3

Publicarea

Articolul 87

Buletinul oficial

(1) Buletinul care, în temeiul articolului 89 din regulamentul de bază, trebuie publicat cel puțin o dată la două luni se numește *Buletinul oficial al Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante*, denumit în continuare „Buletin Oficial".

(2) Informațiile înscrise în registre în conformitate cu articolul 78 alineatul (1) literele (c) și (d) și alineatul (2), precum și cu articolul 79 din prezentul regulament sunt, și ele, publicate în Buletinul Oficial.

Articolul 88

Publicarea cererilor de licență de exploatare care urmează a fi acordate de către Oficiu și deciziile luate în privința acestor cereri

Data primirii cererilor de licență de exploatare care urmează a fi acordate de către Oficiu, data la care s-a luat o decizie în privința acestor cereri, numele și adresele părților la procedură, precum și tipul de decizie cerută sau luată sunt publicate în Buletinul Oficial. Dacă s-a hotărât acordarea unei licențe de exploatare obligatorii, conținutul deciziei trebuie, de asemenea, publicat.

Articolul 89

Publicarea recursurilor și a deciziilor luate în privința acestor recursuri

Data primirii unei notificări de recurs, data la care se ia o decizie privind acest recurs, numele și adresele părților la procedura de recurs și tipul de decizie cerută sau luată sunt publicate în Buletinul Oficial.

CAPITOLUL II

COOPERAREA ADMINISTRATIVĂ ȘI JUDICIARĂ

Articolul 90

Comunicarea informațiilor

(1) Schimbul de informații în temeiul articolului 90 din regulamentul de bază se face direct între autoritățile menționate în respectivul articol.

(2) Oficiul poate să comunice sau să primească gratuit informațiile menționate în articolul 91 alineatul (1) din regulamentul de bază prin intermediul oficiilor competente ale soiurilor din statele membre.

(3) Alineatul (2) se aplică *mutatis mutandis* la comunicarea, de către oficiul de examinare sau către acesta, a informațiilor menționate la articolul 91 alineatul (1) din regulamentul de bază. Oficiul primește copia acestor comunicări.

Articolul 91

Examinarea efectuată de către instanțe de judecată sau de către ministere publice ale statelor membre sau de către intermediarii acestora

(1) Examinarea documentelor menționate la articolul 91 alineatul (1) din regulamentul de bază se referă la copiile originalelor exemplarului de dosar deținut de către Oficiu, pe care acesta din urmă le emite numai în acest scop.

(2) Instanțele de judecată sau ministerele publice ale statelor membre pot, în cadrul procedurilor înaintate în fața lor, să pună documentele transmise de către Oficiu la dispoziția terților în scopul examinării. Această examinare se efectuează cu respectarea articolului 88 din regulamentul de bază. Oficiul nu percepe taxă pentru examinare.

(3) Atunci când se transmit documente către organele de jurisdicție sau ministerele publice ale statelor membre, Oficiul indică restricțiile la care este supusă, în temeiul articolului 88 din regulamentul de bază, examinarea documentelor referitoare la cererile de protecție comunitară a soiurilor de plante sau la protecțiile acordate.

Articolul 92

Procedura de comisie rogatorie

(1) Fiecare stat membru numește o autoritate centrală care se angajează să primească comisii rogatorii emise de către Oficiu și să le transmită instanței de judecată sau autorității competente în scopul executării lor.

(2) Oficiul redactează comisiile rogatorii în limba instanței de judecată sau a autorității competente sau anexează la acestea o traducere în limba respectivă.

(3) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (4) și (5), instanța de judecată sau autoritatea competentă aplică propria sa lege națională în ceea ce privește procedura care va fi urmată în executarea comisiilor rogatorii. Ea folosește în special mijloacele de constrângere corespunzătoare prevăzute în dreptul său național.

(4) Oficiul este informat despre data și locul în care se va trece la anchetă sau la orice altă măsură și înștiințează în acest sens părțile la procedură, martorii și experții implicați.

(5) La cererea Oficiului, instanța de judecată sau autoritatea competentă autorizează membrii interesați ai personalului Oficiului să asiste la această fază a procedurii și să interogheze orice persoană care face o depoziție, fie în mod direct, fie printr-un intermediar al instanței de judecată sau al autorității menționate anterior.

(6) Executarea comisiilor rogatorii nu atrage plata unei taxe sau a unei cheltuieli, indiferent de natura sa. Cu toate acestea, statul membru în care sunt executate comisiile rogatorii are dreptul să pretindă Oficiului decontarea remunerațiilor plătite experților și interpreților, precum și a cheltuielilor care rezultă din aplicarea procedurii prevăzute la alineatul (5).

TITLUL VI

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 93

Dispoziții tranzitorii

(1) În conformitate cu articolul 15 alineatul (4), Oficiul achită la oficiul de examinare o indemnizație acoperind totalul cheltuielilor prezentate de acesta din urmă în cadrul examinării tehnice. Înainte de data de 27 aprilie 1997, consiliul de administrație determină, pe o bază uniformă, metoda de calcul a costurilor și elementele constitutive ale acestor costuri, care se aplică tuturor oficiilor de examinare care efectuează examinări.

(2) Înainte de data de 27 octombrie 1996, consiliul de administrație ia o decizie în baza principiilor directoare prevăzute la articolul 22; președintele Oficiului prezintă, înainte de data de 27 aprilie 1996, o propunere de principii directoare ținând seama de rapoartele de examinare care fac parte din constatările prevăzute la articolul 116 alineatul (3) din regulamentul de bază.

(3) Solicitantul unei protecții comunitare a soiurilor de plante în temeiul articolului 116 alineatele (1) sau (2) din regulamentul de bază prezintă, cel târziu la 30 noiembrie 1995, o copie autentificată a constatărilor menționate în articolul 116 alineatul (3) din regulamentul de bază. El prezintă și o copie a documentelor corespunzătoare referitoare la procedura de acordare a unei protecții naționale a soiurilor de plante, autentificată de către autoritatea în fața căreia a fost înaintată procedura. Articolul 55 din regulamentul de bază se aplică atunci când copiile autentificate nu sunt prezentate în termenul cerut.

Articolul 94

Derogări

Fără a aduce atingere articolului 27 alineatul (1) din prezentul regulament, Oficiul poate lua în considerare rapoartele de examinare care indică rezultatele unei examinări tehnice privind un soi de plante efectuate în scop oficial, dacă examinarea tehnică a soiului cercetat a început, în statul membru în cauză, înainte de 27 aprilie 1996, în afara cazului în care consiliul de administrație a luat o hotărâre în baza principiilor directoare enunțate mai înainte.

Articolul 95

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 27 se aplică până la data de 30 iunie 1998.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 31 mai 1995.

Pentru Comisie

Franz FISCHLER

Membru al Comisiei

ANEXĂ

1. Indemnizația destinată acoperirii cheltuielilor de deplasare și de ședere, plătită martorilor și experților în temeiul articolului 62 alineatul (2) din prezentul regulament de aplicare, se calculează după cum urmează:

1.1. Cheltuieli de deplasare

Pentru o deplasare dus-întors între domiciliu sau sediu și locul unde se desfășoară procedura orală sau ancheta, decontarea se efectuează pe următoarele baze:

(a) costul transportului pe cale ferată la clasa întâi, inclusiv suplimentele obișnuite, dacă distanța totală pe cel mai scurt traseu feroviar nu depășește 800 de kilometri;

(b) costul transportului aerian clasa „turist", dacă distanța totală pe cel mai scurt traseu feroviar depășește 800 de kilometri sau dacă traseul implică o traversare maritimă.

1.2. Cheltuielile de ședere sunt asimilate indemnizației zilnice de serviciu pentru funcționarii de grad A 4 până la A 8, prevăzută în articolul 13 din anexa VII la statutul funcționarilor Comunităților europene.

1.3. În cazul în care un martor sau un expert este convocat în cadrul unei proceduri în fața Oficiului, el primește, o dată cu convocarea, un ordin de deplasare conținând o indicare detaliată a sumelor care pot fi decontate în temeiul punctelor 1.1 și 1.2, precum și un formular de cerere pentru un avans de plată. Pentru ca avansul să poată fi achitat unui martor sau unui expert, este necesar ca drepturile acestuia să fie confirmate de către membrul personalului Oficiului care a dispus măsura sau, în caz de procedură de recurs, de către președintele camerei de recurs competente. Formularul de cerere trebuie trimis Oficiului în vederea acestei confirmări.

2. Indemnizația plătită martorilor în temeiul articolului 62 alineatul (3) din prezentul regulament pentru a compensa lipsa de câștig se calculează după cum urmează:

2.1. Dacă un martor este nevoit să lipsească o perioadă mai mică sau egală cu douăsprezece ore, indemnizația pentru a compensa lipsa de câștig este egală cu a șaizecea parte din salariul de bază lunar al unui membru al personalului Oficiului de grad A 4, prima treaptă.

2.2. Dacă un martor este nevoit să lipsească o perioadă mai mare de douăsprezece ore, el are dreptul la o indemnizație suplimentară egală cu a șasea parte din salariul de bază prevăzut la punctul 2.1 pentru fiecare nouă tranșă începută de douăsprezece ore.

3. Remunerația plătită unui expert în temeiul articolului 62 alineatul (3) din prezentul regulament se determină de la caz la caz, ținându-se seama de propunerile înaintate de către expertul interesat. Oficiul poate hotărî să invite părțile la procedură să-și prezinte observațiile asupra sumelor propuse. Remunerația va putea fi plătită expertului numai dacă acesta prezintă documente care să dovedească faptul că nu este un membru al personalului unui oficiu de examinare.

4. Plata către martori sau experți a indemnizației pentru a compensa lipsa de câștig sau a remunerațiilor menționate la punctele 2 și 3 poate fi efectuată doar cu condiția ca drepturile martorilor sau ale experților în cauză să fie confirmate de către membrul personalului Oficiului care a dispus măsura sau, în caz de procedură de recurs, de către președintele camerei de recurs competente.

5. Plata către consilier, avocat sau oricare alt reprezentant însărcinat să reprezinte o parte la procedură în calitate de mandatar al părților a remunerației prevăzute în articolul 76 alineatele (3) și (4) litera (c) din prezentul regulament este suportată de către cealaltă parte la procedură, fără a se putea depăși următoarele limite:

(a) în cazul unei proceduri de recurs, care nu prevede măsuri de anchetă implicând audierea unor martori, avizul expertului sau o descindere la fața locului: 500 ECU;

(b) în cazul unei măsuri de anchetă în cadrul unei proceduri de recurs, implicând audierea de martori, avizul expertului sau o descindere la fața locului: 250 ECU;

(c) pentru o procedură de revocare sau de anulare a protecției comunitare a soiurilor de plante: 250 ECU.